

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motivet dagsorden nr. D 22 af Behnke (FP) (se foran) forkastedes, idet 14 (FP) stemte for, 92 (S, KF, SF, V, RV, CD og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.58

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 51:

Forslag til folketingsbeslutning om fordeling af almennyttigt byggeri i de enkelte kommuner.
Af Holger K. Nielsen (SF) m.fl.
(Fremsat 24/1 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Dette beslutningsforslag er identisk med et B 54, som SF tidligere har fremsat, senest den 27. november 1987. SF vil – for at forhindre, at nogle kommuner satser på en for ensidig sammensætning af kommunens boligmasse – pålægge de enkelte kommuner at opføre et vist antal almennyttige boliger, således at kommunerne opfylder nogle fastsatte mindstegrænser for antallet af almennyttige boliger i forhold til den samlede boligmasse i kommunen.

Som udgangspunkt er jeg enig med forslagsstillerne i, at der bør tilstræbes en alsidig sammensætning af boligmassen i de enkelte kommuner. Et varieret udbud af boliger er således nødvendigt, hvis alle grupper skal have mulighed for at få tilfredsstillet deres boligbehov. Men som den tidligere boligminister også bemærkede under førstebehandlingen af B 54,

forudsætter en alsidig sammensætning af boligmassen bl.a., at der ud over et vist antal udlejningsboliger skal være et rimeligt udbud af ejerboliger og af private andelsboliger i kommunerne.

Fastlæggelsen af boligmassens sammensætning på de enkelte typer byggeri vil altid variere fra kommune til kommune og bør altid ske ud fra en konkret vurdering af boligbehovet. En sådan vurdering bør derfor foretages af den enkelte kommune, som kender de lokale forhold, herunder behovet for boliger til unge, ældre, børnefamilier osv. SF's forslag kan således virke som en hæmsko for kommunerne, når det gælder en hensigtsmæssig planlægning af udviklingen inden for boligbyggeriet, og jeg vil i denne forbindelse ikke undlade at understrege, at forslaget er et klart indgreb mod det kommunale selvstyre.

Jeg mener også, det er værd at fremhæve, at der i de senere år faktisk er sket en betydelig spredning i det almennyttige byggeri i forhold til tidligere. Tendensen til, at det almennyttige byggeri blev koncentreret i bestemte kommuner, er således ved at blive udvisket. Hertil kommer også det meget store antal ældreboliger, der bygges i disse år. De bygges overalt i landet og er dermed med til at sikre en større spredning af det støttede byggeri.

Der er mange boligsøgende, der kun har mulighed for at flytte ind i en lejebolig, men en lejebolig behøver ikke nødvendigvis at være almennyttig. Også den private udlejningssektor løser en væsentlig del af de boligsociale opgaver, og det er derfor positivt, at vi her i Tinget for kun et par måneder siden vedtog en lovgivning, der giver mulighed for, at der igen kommer gang i det private udlejningsbyggeri. I de kommuner, hvor disse nye private udlejningsboliger opføres, vil der naturligvis være et tilsvarende mindre behov for almennyttige boliger.

Alt i alt mener jeg ikke, at vi kan løse de problemer, der måtte være på boligområdet, på en tilfredsstillende måde ved at gennemføre tvangsmæssige, firkantede foranstaltninger over for kommunerne, sådan som det er foreslået af SF. En tvungen fordeling af støttet byggeri vil ikke give os nogen sikkerhed for, at boligudbudet modsvarer efterspørgslen fra befolkningen i den enkelte kommune.